

Nederlandse Hydrachnellae XXXIX

(met twee figuren)

door

A. J. BESSELING

Hydrachna skorikowi (Piers. 1900) ny. Lengte 1590 μ . De lichaamsvorm is rond. Huid met vlakke papillen bezet. Palpen kort, PIII meet dorsaal 155 μ . Tussen de ogen twee brede schilden waartussen het frontaalorgaan (fig. 1). De lengte van deze schilden bedraagt 465 μ , de gezamenlijke breedte zoals afgebeeld,

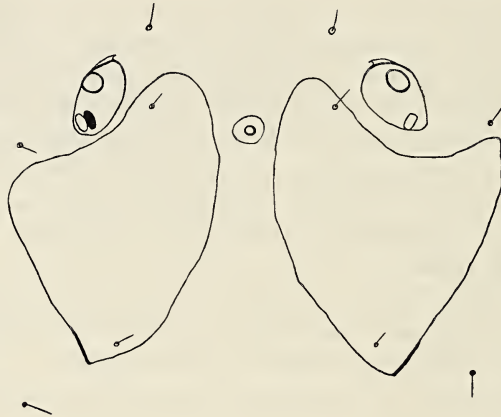

Fig. 1

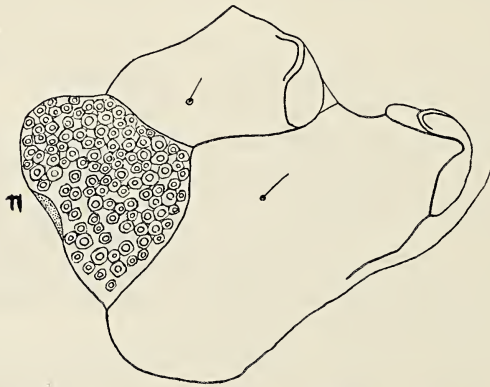

Fig. 2

705 μ . De 3e en 4e epimere ter linkerzijde, met de linker napplaat zijn afgebeeld in fig. 2. De 4e epimeren zijn achter zeer breed uitgetrokken en asymmetrisch, zoals dit ook bij *H. cruenta* het geval is. De napplatten zijn lang 267 μ en breed 250 μ . De napplatten bedekken de binnenranden van de 3e en 4e epimeren. Dit treffen we bij *H. cruenta* eveneens aan.

De determinatie van deze nymph werd mogelijk gemaakt door beschrijving en afbeeldingen van een nymph uit Roemenië, gemaakt door MOTAS-DOBREANU (1933). Vindplaats van de inlandse nymph: vijver 26, Meijendel, 5 september

1957. Deze nymph bevindt zich in de collecties van het Zoöl. Laboratorium, Amsterdam (Dr. A. G. VORSTMAN).

Thyas rivalis rivalis Koen. 1912 en *Th. rivalis longiscuta* Lundl. 1927 zijn beide nieuw voor ons land. De vindplaats is: Bossloot bij Winterswijk, juli.

Hydryphantes parmulatus Koen. 1912 var ? In 1941 werd geпоogd een *Hydryphantes* exemplaar onder te brengen bij de dubieuze soort *H. clypeatus* Thor 1899. Deze soort is nu nog twijfelachtig. Een herhaalde bestudering van het exemplaar, kennelijk een ♂, afkomstig uit de omgeving van Eernewoude, bracht aan het licht, dat vier paar rugschildjes, ongeveer even groot als het frontaalorgaan, aanwezig zijn. Deze rugschildjes, waarschijnlijk de dorsocentralia 2 tot en met 5, liggen achter de punten van het grote schild en onderling op gelijke afstanden.

Punten van overeenstemming met *H. parmulatus* zijn: de palpen, het rostrum, het rugschild, de 4e epimeren. *H. parmulatus* ♀ bezit, behalve de kleine rugschildjes, enkele grotere, zowel dorsaal als ventraal. *H. parmulatus* ♂ zou die ook bezitten, is echter tot heden toe niet volledig en duidelijk beschreven. Vandaar de onzekerheid of het inlandse exemplaar tot de nominaatvorm of tot een variëteit behoort.

Lebertia minutipalpis Viets 1920. f.n.sp. Vindplaats: Groevenbeek bij Putten, juli.

Limnesia maculata viridis Dresscher 1955 ? DRESSCHER (1955) vermeldt deze kleurvariatie o.a. in de samenvatting op pag. 314. Het materiaal van DRESSCHER werd destijds door schrijver dezes bewerkt; het was in formaline geconserveerd. Sedertdien zag ik nog meer mijten, waarbij *Limnesia*'s, in formaline. Thans is mijn opvatting, dat de groene kleur te wijten is aan de onjuiste conservering in formaline en dat de variëteit *viridis* moet vervallen en worden ondergebracht bij de nominaatvorm *L. maculata* (O.F.M. 1776).

Piona coccinea recurva Lundbl. 1920. Deze vorm is nieuw voor de fauna. Vindplaats: meertje van Caprera bij Bloemendaal, 9 juni 1953. (Coll. Zoöl. Laboratorium Amsterdam, Dr. A. G. VORSTMAN).

Krendowskia (s.str.) *latissima* Piers. 1895 (?). In de Mark bij Galder, juli 1952, werd een nympe gevonden, behorende tot het subgenus *Krendowskia* s.str. De soort *latissima*, oorspronkelijk beschreven uit Zuid-Rusland, werd verder bekend uit Roemenië, N.W. Duitsland en mogelijk ook uit Algiers, vanwaar een gelijk gebouwde nymph beschreven werd als die van *latissima*. Alhoewel door het niet-vinden van adulti het bewijs niet geleverd is met de soort *latissima* te doen te hebben, lijkt het toch zeer waarschijnlijk, ook omdat tot nu toe geen andere *Krendowskia* soorten in Europa bekend werden. De soort is nieuw voor de fauna.

Arrenurus (s.str.) *robustus* Koen. 1894, f.n.sp. Vindplaats: Moerasje bij Slikendam, september.

Literatuur

- BESSELING, A. J., 1941. Nederlandsche Hydrachnidae. Genus *Hydryphantes*. *Ent. Ber.* 10 (238) : 308.
- DRESSCHER, Th. G. N., 1955, XXI Iets over de Flora en Fauna van de oeverzoom van het IJsselmeer tussen de uitmonding van het Zwarte Water en Harderwijk. Veranderingen in de Flora en Fauna der Zuiderzee (thans IJsselmeer) na de afsluiting in 1932. Verslag 1954.

MOTAS, C. et E. DOBREANU, 1933, Faune Hydracarienne de quelques lacs des environs de Bucarest. *Acad. Romana Mem. Sect. Stiintif.* ser. III, 9 (7): 7 (Bucuresti).

Zusammenfassung

Einige bekannte und neue Arten der niederländischen Hydrachnellenfauna wurden besprochen. Bemerkenswert ist der Fund von *Krendowskia latissima* Piers. 1895 ny (?).

Utrecht, Pres. Rooseveltweg 102 B.

Horion, Ad., Faunistik der mitteleuropäischen Käfer, Band 6. XXII + 343 p., Komm. Verlag Aug. Feyel, Ueberlingen, 1958.

Het zesde deel van dit befaamde werk behandelt de Lamellicornia (Scarabaeidae en Lucanidae), een groep die zich sinds lang in de speciale belangstelling der coleopterologen mag verheugen. Het aantal zeer gedetailleerde verspreidingsopgaven is dan ook, zoals te verwachten was, groot. Daarnaast heeft de auteur ook in dit deel weer behalve de faunistische, vele biologische en oecologische gegevens verwerkt, waardoor zijn werk ver boven een vindplaatsenlijst uitstijgt, hoe belangrijk deze laatste op zichzelf ook is. Er begint trouwens door HORION's onvermoeide werken duidelijk tekening te komen in het verspreidingstype van vele Coleoptera, zowel gewone als zeldzame. Raadpleging van zijn gegevens b.v. over de ook in ons land tweemaal gevonden *Aphodius satellitius* Hbst. laat duidelijk zien dat deze soort, van pontisch-mediterrane oorsprong, bij ons aan de grens van zijn verspreidingsgebied moet leven. Voor wie zich in dergelijke problemen wil verdiepen, is HORION's werk een onuitputtelijke bron van studie. Hier wordt een nieuw terrein van onderzoek geopend, o.a. voor degenen die in de systematiek alleen geen bevrediging meer vinden.

Doch ook de nieuwere systematische inzichten worden in dit deel vanzelfsprekend aan de orde gesteld. Met de schrijver valt het mij moeilijk te geloven in de soortechtheid van de van *Onthophagus ovatus* L. afgesplitste *O. joannae* Golj. Anders is het echter gesteld met *Platycaris caraboides* L., waarvan in de allerlaatste tijd *P. caprae* Deg., m.i. terecht, is afgesplitst. Voorlopige gegevens doen vermoeden dat *caraboides* een soort is uit het laagland, *caprae* daarentegen een montane soort. Onderzoek van een veel groter materiaal zal echter eerst deze hypothese nog moeten bevestigen.

In de laatste 40 bladzijden van HORION's boek wordt het optreden van de meikevers in Duitsland en van de schadelijke Lamellicornia in Oostenrijk behandeld, van de hand van resp. Dr. E. GERSDORF en Dr. H. SCHWEIGER, verlicht met een zevental kaartjes.

Resumerend kunnen we zeggen, dat het besproken werk de warme belangstelling van alle coleopterologen en niet alleen van de systematici onder hen, ten volle verdient.

P. J. BRAKMAN

Te koop. Metalen groen gelakte cassette met 16 bergplaatsen f 20; kast voor insectendozen 180 × 110 × 47 cm met hoekijzers en lectuurvakken f 25; SOUTH, Butterfl. and Moths Br. Isles, 3 delen, f. 20; PRUD'HOMME, Wat vind ik in sloot en plas? f. 2; KOSCH & RUYLS, Wat is dat voor een boom? f. 2; KOSCH & MÜLLER, Wat bloeit daar? f. 2; VON NATZMER, Geheimen der Natuur f. 7,50; POSTMA, Vlinders en andere insecten f. 3; BOEKE, Algemene Biologie f. 1,50; DE WILDE, Dagsvlindersentabel f. 0,50; VAN DER GOOT, Zweefvliegen f. 0,50; NIJVELDT, Galmuggen f. 1,50; BENNO, Echte Wespen f. 0,75; KABOS, Hymenoptera f. 0,75; BENNO, Bijen f. 1; BEUKEMA, Libellentabel f. 0,60; LEMS, Libellentabel f. 0,25; THEOWALD, Tipulidae f. 1,50.

M. KOOI, Rembrant van Rijnstraat 22, Groningen.